

Bruxelles, den 24.4.2018
COM(2018) 229 final

2018/0109 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om en flerårig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet og om ændring af
forordning (EF) nr. 1967/2006 og forordning (EU) 2017/2107**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013¹ ("grundforordningen") er at sikre en udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer, der sikrer langsigtet miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed.

Ved Rådets afgørelse 98/392/EF² godkendte EU De Forenede Nationers havretskonvention, som blandt andet indeholder principper og regler for bevarelse og forvaltning af havets levende biologiske ressourcer. Som led i sine mere generelle internationale forpligtelser deltager EU i bestræbelser i internationale farvande på at bevare fiskebestande.

I henhold til Rådets afgørelse 86/238/EØF³ har EU været kontraherende part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (i det følgende benævnt "ICCAT-konventionen") siden den 14. november 1997.

ICCAT-konventionen fastlægger en ramme for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af tun og tunlignende arter i Atlanterhavet og de tilstødende farvande gennem oprettelse af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT").

ICCAT har beføjelse til at vedtage bindende afgørelser (henstillinger) om bevarelse og forvaltning af de fiskerier, der hører under organisationens kompetenceområde, som er bindende for de kontraherende parter. Disse henstillinger er hovedsagelig rettet til ICCAT-konventionens kontraherende parter, men omfatter også forpligtelser for private operatører (f.eks. fartøjsførere). ICCAT's henstillinger træder i kraft seks måneder efter vedtagelsen, og de skal for EU's vedkommende gennemføres i EU-retten hurtigst muligt.

Under ICCAT's årlige møde i 2016, som blev afholdt i Vilamoura (Portugal), tog ICCAT's CPC'er⁴ et afgørende skridt i forhold til at tackle den alarmerende situation for sværdfisk i Middelhavet (*Xiphias gladius*) ved at vedtage en 15-årig genopretningsplan i ICCAT's henstilling 16-05. Henstillingen indeholder regler for bevarelse, forvaltning og regulering af bestanden af sværdfisk i Middelhavet for at opnå en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte inden 2031, idet sandsynligheden for at nå dette mål ligger på mindst 60 %.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

² Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

³ Rådets afgørelse 86/238/EØF af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, ændret ved protokollen til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

⁴ Kontraherende parter i ICCAT-konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, enheder eller fiskerierheder.

I december 2016 sendte EU et brev til ICCAT's sekretariat, hvori gennemførelsen af ICCAT's henstilling 16-05 blev bekræftet pr. 1. januar 2017.

Dette forslag har til formål at gennemføre ICCAT's henstilling 16-05 i EU-retten, således at EU kan opfylde sine internationale forpligtelser og give operatørerne retssikkerhed med hensyn til regler og forpligtelser.

I henhold til ICCAT-henstilling 16-05 om indførelse af en flerårig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet vil det under visse omstændigheder være nødvendigt at udsnide og genudsætte sværdfisk. Af hensyn til EU's internationale forpligtelser i henhold til ICCAT indeholder den delegerede forordning (EU) 2018/191⁵ undtagelser fra landingsforpligtelsen for middelhavssværdfisk som fastsat i grundforordningens artikel 15. Denne forordning om en genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet behøver således ikke omfatte sådanne udsnids- og genudsætningsforpligtelser og berører ikke de tilsvarende bestemmelser i den delegerede forordning (EU) 2018/191.

I artikel 15, stk. 2, i grundforordningen er det fastsat, at landingsforpligtelsen bør gennemføres med forbehold af EU's internationale forpligtelser. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at gennemføre sådanne internationale forpligtelser i EU-retten, herunder især undtagelser fra landingsforpligtelsen.

I henhold til ICCAT-henstilling 16-05 skal sværdfisk om bord på fartøjer, herunder inden for sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, der overstiger den tildelte kvote for fartøjet og/eller den maksimalt tilladte bifangst, smides ud. Middelhavssværdfisk om bord på fartøjer, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, skal ligeledes smides ud. Dette gælder dog ikke en given bifangst, der er fastsat af medlemsstaterne i deres årlige fiskeriplaner.

I Rådets forordning (EU) 2017/127⁶ er der for 2017 fastlagt fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande. Fiskerimulighederne ændres som regel adskillige gange i løbet af den periode, de er fastsat for.

Med vedtagelsen af ICCAT-henstilling 16-05 blev den samlede tilladte fangstmængde ("TAC") for sværdfisk i Middelhavet fastsat til 10 500 tons. ICCAT havde dog ikke tildelt CPC'erne en TAC, hvorfor EU's andel på tidspunktet for offentliggørelsen af Rådets forordning (EU) 2017/127 var ukendt. ICCAT skulle indkalde en arbejdsgruppe for at fastlægge en rimelig og ligelig fordelingsordning for TAC for sværdfisk i Middelhavet og fastlægge en kvote for CPC'er for 2017.

Arbejdsgruppen mødtes i Madrid den 20.-22. februar 2017, og der blev indgået en aftale mellem parterne om tildeling af kvoter for 2017, og der blev opnået et kompromis vedrørende forvaltningen af kvoteudnyttelsen for 2017.

⁵ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/191 af 30. november 2017 om ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet for så vidt angår bestanden af sværdfisk i Middelhavet (EUT L 36 af 9.2.2018, s. 13).

⁶ Rådets forordning (EU) 2017/127 af 20. januar 2017 om fastsættelse for 2017 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT L 24 af 28.1.2017, s. 1).

Det var derfor relevant at ændre Rådets forordning (EU) 2017/127 for at skabe retssikkerhed for operatører, både hvad angår de mængder sværdfisk i Middelhavet, de måtte fange i 2017, og indførslen af områder med fangstbegrænsninger. Denne ændring fandt sted gennem Rådets forordning (EU) 2017/1398⁷.

- **Overensstemmelse med eksisterende politiske bestemmelser på politikområdet**

Området sværdfisk i Middelhavet var kun reguleret ved hjælp af tekniske foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 i forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet⁸ og senere artikel 20 til 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007⁹.

Under forhandlingerne var EU's holdning i overensstemmelse med målene i artikel 2, stk. 2, artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 29 og 33 i grundforordningen.

De foranstaltninger, der er vedtaget i ICCAT's henstilling 16-05, og som gennemføres ved denne forordning, er mere restriktive eller mere præcise end de allerede gældende (se ovenfor), således at bestanden kan blive genoprettet. De væsentligste forskelle kan sammenfattes som følger:

a) Bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse Artikel 11 i denne forordning definerer den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse som mindre end 100 cm fra underkæbe til haledelingspunktet eller en levende vægt på under 11,4 kg eller 10,2 kg uden gæller og rensed. Dette er mere restriktivt end artikel 24 i forordning (EU) 2017/2107, hvor den defineres som 90 cm fra underkæbe til haledelingspunktet eller alternativt en levende vægt på mindre end 10 kg eller 9 kg uden gæller og rensed eller 7,5 kg rensed vægt (uden gæller, indvolde, finner og en del af hovedet).

b) Højeste antal kroge: Artikel 14 i denne forordning fastsætter, at det højeste antal kroge, der må sættes eller medføres om bord på fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk i Middelhavet, fastsættes til 2 500 kroge. Dette er mere restriktivt end artikel 25 i forordning (EU) 2017/2107, der definerer følgende: ”Uanset artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 må fartøjer, der fisker efter middelhavssværdfisk, højst sætte eller medføre 2 800 kroge om bord”.

c) Forbudsperiode: Forbudsperioden fra den 1. januar til den 31. marts hvert år er allerede blevet vedtaget i Rådets forordning (EU) 2017/1398 af 25. juli 2017 om ændring af forordning (EU) 2017/127 for så vidt angår visse fiskerimuligheder¹⁰ og Rådets forordning (EU) 2018/120 af 23. januar 2018 om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer

⁷ Rådets forordning (EU) 2017/1398 af 25. juli 2017 om ændring af forordning (EU) 2017/127 for så vidt angår visse fiskerimuligheder (EUT L 199 af 29.7.2017, s. 2).

⁸ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11, senest ændret ved forordning (EU) 2015/2102 af 28.10.2015 (EUT L 308 af 25.11.2015, s. 1).

⁹ EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1.

¹⁰ EUT L 199 af 29.7.2017, s. 2.

i visse andre farvande¹¹. Forbudsperioderne som fastsat i artikel 23 i forordning (EU) 2017/2107 finder således ikke længere anvendelse.

d) Definitionen af TAC og kvotetildelingen blev allerede gennemført i 2017 og indgår nu i Rådets forordning (EU) 2018/120 af 23. januar 2018 om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande. Det er derfor ikke nødvendigt at medtage gennemførelsen af fiskerimuligheder her.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

ICCAT-henstilling 16-05, der er genstand for denne gennemførelse, fastlægger i stk. 1 klart, at de kontraherende parter, der aktivt har deltaget i fiskeri efter sværdfisk i Middelhavet, skal gennemføre en 15-årig genopretningsplan, der løber fra 2017 til 2031, med et mål om en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte (B_{msy}) med en 60 % sandsynlighed. Planens mål og maksimale løbetid (2031) synes at være i modstrid med målet i den fælles fiskeripolitik, hvor udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte (F_{msy}) skal nås før 2020. Der bør dog i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29 og 33 i grundforordningen tages højde for en række elementer for at begrunde fravigelsen fra artikel 2 i grundforordningen:

a) udnyttelsen af bestandene sker ikke kun ved EU, men alle kyststaterne ved Middelhavet, hvoraf en del foregår som direkte fiskeri (Marokko, Algeriet, Tunesien og Tyrkiet) og andre som utilsigtede fangster

b) bestanden forvaltes af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som EU er én af 51 kontraherende parter i

c) i november 2016 blev der anbefalet en genopretningsplan på baggrund af den bestandsvurdering, som Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS, videnskabeligt organ under ICCAT) havde fremlagt

d) populationsdynamikken og udnyttelsesmønstret for denne art umuliggør en genopretning af biomassen fra nu og frem til 2020. Der er brug for en længere periode, som ifølge den videnskabelige rådgivning bør være 15 år

e) selv hvis EU-flåden blev underlagt de strengeste foranstaltninger (dvs. et totalt forbud mod fiskeri), ville man ikke kunne opnå de biomassenniveauer, der skal til for at skabe det maksimale bæredygtige udbytte inden 2020

f) ICCAT har vedtaget forgængerens til en genopretningsplan, som er gennemført i EU-lovgivningen. Der er tale om genopretningsplanen for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der blev vedtaget i 2006 via ICCAT-henstilling 06-05. Denne plans løbetid er ligeledes 15 år (frem til 2022). EU har gennemført denne genopretningsplan ved forordning (EU) 2016/1627¹². Allerede i 2017 blev det i lyset af den seneste videnskabelige rådgivning

¹¹ Rådets forordning (EU) 2018/120 af 23. januar 2018 om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om ændring af forordning (EU) 2017/127 (EUT L 27 af 31.1.2018, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

fra SCRS aftalt, at de foranstaltninger, der er indeholdt i genopretningsplanen, ikke længere var nødvendige (fem år før tidsfristen for opnåelsen af biomasse målet).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 43, stk. 2, i TEUF, eftersom det indeholder bestemmelser, der er nødvendige for opfyldelsen af den fælles fiskeripolitikens mål.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget henhører under EU's enekompetence (artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF). Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget sikrer, at EU-retten, for så vidt angår forvaltningen af fiskeri efter sværdfisk i Middelhavet, og i særdeleshed alle reglerne og forpligtelserne i den genopretningsplan, der blev godkendt af ICCAT, er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, og at EU efterlever de afgørelser, der er truffet af de RFFO'er, som EU er kontraherende part i. Dette sker dog uden at gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål.

• Valg af retsakt

Det valgte instrument er en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Ikke relevant.

• Høringer af interesserede parter

Medlemsstaternes forvaltninger blev underrettet om dette forslag på et møde i Komitéen for Fiskeri og Akvakultur den 8. september 2017. Det Rådgivende Råd for Middelhavet blev underrettet om dette forslag på et møde den 10. oktober 2017.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Dette er en gennemførelse af en henstilling vedtaget af en regional fiskeriforvaltning (ICCAT) og i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.

• Konsekvensanalyse

Ikke relevant. Det er en gennemførelse af en henstilling, der finder direkte anvendelse på medlemsstaterne.

• Målrettet regulering og forenkling

Forslaget er ikke knyttet til Refit.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af borgernes grundlæggende rettigheder.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

EU underrettede ICCAT's sekretariat om, at EU anvender ICCAT-henstilling 16-05, som er blevet gennemført siden den 1. januar 2017.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

a) Undtagelse fra landingsforpligtelsen

I artikel 15, stk. 2, i grundforordningen er det fastsat, at landingsforpligtelsen bør gennemføres med forbehold af EU's internationale forpligtelser. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at gennemføre sådanne internationale forpligtelser i EU-retten, herunder især undtagelser fra landingsforpligtelsen.

I henhold til ICCAT-henstilling 16-05 skal sværdfisk om bord på fartøjer, herunder inden for sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, der overstiger den tildelte kvote for fartøjet og/eller den maksimalt tilladte bifangst, smides ud. Middelhavssværdfisk om bord på fartøjer, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, skal ligeledes smides ud. Dette gælder dog ikke en given bifangst, der er fastsat af medlemsstaterne i deres årlige fiskeriplaner.

I henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/191 om ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i grundforordningen er det tilladt at smide middelhavssværdfisk ud i tilfældene som omhandlet i ICCAT-henstilling 16-05.

b) Gennemførelse af fiskerimulighederne for 2017 og 2018

I Rådets forordning (EU) 2017/127¹³ er der for 2017 fastlagt fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande. Fiskerimulighederne ændres som regel adskillige gange i løbet af den periode, de er fastsat for.

Med vedtagelsen af ICCAT-henstilling 16-05 blev den samlede tilladte fangstmængde ("TAC") for sværdfisk i Middelhavet fastsat til 10 500 tons. ICCAT havde dog ikke tildelt CPC'erne en TAC, hvorfor EU's andel på tidspunktet for offentliggørelsen af Rådets

¹³ Rådets forordning (EU) 2017/127 af 20. januar 2017 om fastsættelse for 2017 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT L 24 af 28.1.2017, s. 1).

forordning (EU) 2017/127 var ukendt. ICCAT skulle indkalde en arbejdsgruppe for at fastlægge en rimelig og ligelig fordelingsordning for TAC for sværdfisk i Middelhavet og fastlægge en kvote for CPC'er for 2017.

Arbejdsgruppen mødtes i Madrid den 20.-22. februar 2017, og der blev indgået en aftale mellem parterne om tildeling af kvoter for 2017, og der blev opnået et kompromis vedrørende forvaltningen af kvoteudnyttelsen for 2017.

Det var derfor relevant at ændre Rådets forordning (EU) 2017/127 for at skabe retssikkerhed for operatører, både hvad angår de mængder sværdfisk i Middelhavet, de måtte fange i 2017, og indførslen af områder med fangstbegrænsninger. Denne ændring fandt sted gennem Rådets forordning (EU) 2017/1398¹⁴.

Rådets forordning (EU) 2018/120¹⁵ fastsætter fiskerimuligheder for 2018 for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og ændrer forordning (EU) 2017/127. I henhold til stk. 4 i ICCAT-henstilling 16-05 blev TAC reduceret med 3 % i forhold til den TAC, som blev vedtaget i 2017.

c) Delegerede beføjelser

Denne forordnings artikel 34 indeholder en udtømmende liste over tilfælde, der kræver delegerede beføjelser for at kunne tage hensyn til de hyppige ændringer i de henstillinger, ICCAT vedtager. Nedenstående sammenfatter de vigtigste faktorer, der ligger til grund for den liste over situationer, der kræver delegerede beføjelser:

a) Det faktum, at en plan gælder for en periode på 15 år, er ikke ensbetydende med, at de kontraherende parter ikke forsøger at genoprette biomassen og få bestanden op på biologisk sikre grænser så hurtigt som muligt med det formål at nå planens biologiske mål hurtigst muligt. I denne forbindelse viser erfaringen, at de vedtagne foranstaltninger, især de tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, efter nogle få år vil skulle styrkes. Det gælder navnlig, når tendensen går i retning af en manglende opnåelse af målene og en manglende genopretning af bestanden i det forventede tempo. Der vil derfor skulle gennemføres specifikke og regelmæssige ændringer på kort sigt, samtidig med at der opfordres til vedtagelsen af en lynprocedure.

b) Erfaringerne fra genopretningsplaner inden for rammerne af ICCAT og andre steder viser, at der ofte forekommer ændringer i ordlyden, og at bestemmelserne skal træde i kraft forholdsvis hurtigt. Ordlyden i genopretningsplanen for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er eksempelvis blevet ændret seks gange (i 2006, 2008, 2010, 2012, 2014 og 2017) siden ICCAT's henstilling i 2006.

¹⁴ Rådets forordning (EU) 2017/1398 af 25. juli 2017 om ændring af forordning (EU) 2017/127 for så vidt angår visse fiskerimuligheder (EUT L 199 af 29.7.2017, s. 2).

¹⁵ Rådets forordning (EU) 2018/120 af 23. januar 2018 om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om ændring af forordning (EU) 2017/127 (EUT L 27 af 31.1.2018, s. 1).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om en flerårig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 1967/2006 og forordning (EU) 2017/2107**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ har til målsætning at sikre, at marine levende biologiske ressourcer udnyttes på en miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtig måde.
- (2) EU er kontraherende part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT").
- (3) På det årlige møde i Vilamoura (Portugal) i 2016 anerkendte de kontraherende parter i ICCAT-konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, enheder eller fiskerienheder ("CPC'erne") behovet for at tage hånd om den alarmerende situation for middelhavssværdfisk (*Xiphias gladius*). Med henblik herpå vedtog ICCAT en genopretningsplan, der skulle løbe fra 2017 til 2031, og som tog højde for, at den nuværende biologi, strukturen og dynamikken i bestanden af sværdfisk i Middelhavet ikke kan sikre et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte på kort sigt, selv hvis der blev vedtaget drastiske og hurtige forvaltningsforanstaltninger (totalt forbud mod fiskeri). ICCAT's henstilling om genopretningsplanen blev vedtaget på dets 20. ekstraordinære møde efter en gennemgang af den videnskabelige rådgivning fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS). Denne henstilling 16-05² trådte i kraft den 12. juni 2017 og er bindende for EU.
- (4) I december 2016 bekræftede EU ved skrivelse til ICCAT's sekretariat, at nogle af foranstaltningerne i henstilling 16-05 skulle træde i kraft i januar 2017, navnlig hvad angår forbudsperioden fra den 1. januar til 31. marts og tildelingen af kvoter for fiskeri

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

² ICCAT's henstilling 16-05, der blev vedtaget på ICCAT's årsmøde i 2016, og som erstatter henstilling 13-04 og vedrører en flerårig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet.

efter sværdfisk i Middelhavet. Alle andre foranstaltninger i henstilling 16-05 skulle integreres i EU's genopretningsplan.

- (5) I henhold til artikel 29, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal den holdning, EU indtager i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at sikre, at fiskeriressourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig målsætningen om gradvis genopretning og opretholdelse af populationerne af fiskebestande over det biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, selv om den fastlagte frist løber frem til 2031, samt målsætningen om at sikre de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter samtidig i tråd med artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 29 og 33 i forordning (EU) nr. 1380/2013 om fremme af lige vilkår for EU-operatører.
- (6) Genopretningsplanen tager hensyn til kendetegnene ved de forskellige redskabstyper og fangstmetoder. Ved gennemførelsen af genopretningsplanen bør EU og medlemsstaterne bestræbe sig på at fremme det kystnære fiskeri og anvendelsen af selektive fiskeredskaber og fangstmetoder med nedsat indvirkning på miljøet, herunder redskaber og metoder, der anvendes inden for traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri, og dermed bidrage til at sikre de lokale økonomier en rimelig levestandard.
- (7) Forordning (EU) nr. 1380/2013 indfører begrebet bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser. ICCAT-konceptet for mindstetørrelser bør gennemføres i EU-retten som bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for at sikre konsistens.
- (8) Middelhavssværdfisk, som er fanget og er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, skal smides ud i henhold til punkt 17 i ICCAT-henstilling 16-05, medmindre de falder ind under de grænser for bifangster, som medlemsstaterne har fastsat i deres årlige fiskeriplaner. Med henblik på EU's opfyldelse af sine internationale forpligtelser i henhold til ICCAT fastsætter den delegerede forordning (EU) 2018/191 undtagelser fra landingsforpligtelsen for middelhavssværdfisk som fastlagt i artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den delegerede forordning (EU) 2018/191 gennemfører nogle af bestemmelserne i ICCAT-henstilling 16-05 vedrørende kravet om udsmidning af sværdfisk om bord på fartøjer, der overskrider deres tildelte kvote og/eller den højest tilladte bifangst. Anvendelsesområdet for denne delegerede forordning omfatter fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri.
- (9) I lyset af at genopretningsplanen gennemfører ICCAT-henstilling 16-05, bør bestemmelserne om sværdfisk i Middelhavet i forordning (EU) 2017/2107 udgå.
- (10) Der er sket en voldsom stigning i fiskeri med drivgarn den seneste tid, hvad angår fiskeriindsatsen og manglen på tilstrækkelig selektivitet. Den ukontrollerede stigning i denne type aktivitet medførte en alvorlig risiko for målarten, og det blev med Rådets forordning nr. 1239/98³ forbudt at bruge drivgarn til at fange stærkt vandrende fisk, herunder sværdfisk.
- (11) Der er blevet vedtaget EU-lovgivning til oprettelse af en ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, der omfatter bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU), for at sikre overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik.

³ Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 171 af 17.6.1998, s. 1).

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁴ indeholder navnlig en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse med en global og integreret tilgang, således at der sikres overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011⁵ fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008⁶ oprettes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri. Disse forordninger omfatter en række af de foranstaltninger, der er indeholdt i ICCAT-henstilling 16-05. Det er derfor ikke nødvendigt at tage disse bestemmelser med i nærværende forordning.

- (12) I charteraftaler hersker der ofte uklarhed, hvad angår forholdet mellem ejeren, befragteren og flagstaten, og nogle IUU-fiskere unddrager sig kontrol ved at misbruge ordningen i forbindelse med chartringen af fiskerfartøjer. Chartring er forbudt i forordning (EU) 2016/1627⁷ om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Som en forebyggende foranstaltning giver det derfor mening at beskytte en bestand, der er under genopretning, og at vedtage et lignende forbud i den flerårige genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet for at sikre overensstemmelse med EU-retten.
- (13) EU-lovgivningen bør gennemføre ICCAT's henstillinger for at give EU-fiskere og fiskere fra tredjelande lige vilkår og for at sikre, at reglerne kan accepteres af alle.
- (14) For hurtigt at kunne gennemføre kommende ændringer af ICCAT's henstillinger i EU-retten bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af bilagene til denne forordning samt bestemmelserne i forordningens artikel 34, stk. 1. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁸. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, så vidt angår den

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁵ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

⁸ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

årlige rapport om gennemførelsen af denne forordning, som forelægges af medlemsstaterne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁹.

- (16) De delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordning, bør ikke berøre gennemførelsen af ICCAT's fremtidige henstillinger i EU-retten gennem den almindelige lovgivningsprocedure.
- (17) I henhold til bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006¹⁰ er det højest tilladt at sætte eller medføre 3 500 kroge om bord på fartøjer, der fisker efter middelhavssværdfisk, mens det højeste antal er 2 500 kroge i ICCAT-henstilling 16-05. Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 bør tilpasses, således at henstillingen kan gennemføres korrekt i EU-retten.
- (18) Afsnit 2 i kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107¹¹ indeholder tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger for sværdfisk i Middelhavet. De foranstaltninger, der er vedtaget i ICCAT's henstilling 16-05, og som er gennemført via denne forordning, er mere restriktive eller mere præcise, således at bestanden kan blive genoprettet. Afsnit 2 i kapitel III i forordning (EU) 2017/2107 bør derfor udgå og erstattes med de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 *Genstand*

Ved denne forordning fastsættes der almindelige bestemmelser om EU's gennemførelse af den flerårige genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet (*Xiphias gladius*) som anbefalet af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). Denne plan løber fra 2017 til udgangen af 2031 ("genopretningsplanen").

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Denne forordning finder anvendelse på:

- a) EU-fiskerifartøjer og EU-fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som:
- i) opererer i ICCAT-konventionsområdet og fisker efter sværdfisk i Middelhavet eller

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

- ii) foretager omladninger – også uden for ICCAT-konventionsområdet – af sværdfisk fanget i Middelhavet
- b) tredjelandsfiskerfartøjer og tredjelandsfartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som opererer i EU-farvande og fisker efter middelhavssværdfisk,
- c) tredjelandsfartøjer, som inspiceres i medlemsstaternes havne, og som om bord beholder sværdfisk, der er fanget i Middelhavet, eller fiskerivarer, der stammer fra sværdfisk som er fanget i Middelhavet, og som ikke tidligere er blevet landet eller omladet i en havn.

Artikel 3 *Mål*

Uanset artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 har forordningen til formål at sikre en biomasse for sværdfisk i Middelhavet, der svarer til det maksimale bæredygtige udbytte, inden 2031, idet sandsynligheden for at nå dette mål ligger på mindst 60 %.

Artikel 4 *Forholdet til andre EU-retsakter*

Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse som supplement til bestemmelserne i nedenstående forordninger eller som undtagelse herfra, når dette er fastsat i de nedenstående forordninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹², om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹³ om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107¹⁴ om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).

Artikel 5 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- (1) ”fiskerfartøj”: et fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer

¹² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

- (2) ”EU-fiskerfartøj”: et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EU
- (3) ”ICCAT-konventionsområdet”: alle farvande i Atlanterhavet og tilstødende have
- (4) "Middelhavet" : marine farvande i Middelhavet øst for linje 5°36' V
- (5) ”CPC”: kontraherende parter i ICCAT-konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, enheder eller fiskerienheder
- (6) ”fiskeritilladelse”: en tilladelse udstedt til et EU-fiskerfartøj, der giver det ret til at udøve et specifikt fiskeri i en nærmere angivet periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på bestemte betingelser
- (7) ”særlig fiskeritilladelse”: en tilladelse udstedt til et EU-fiskerfartøj, der giver det ret til at udøve et bestemt fiskeri med bestemte redskaber i en nærmere angivet periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på bestemte betingelser
- (8) "fiskerimuligheder": en kvantificeret ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats
- (9) ”bestand”: en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- (10) "fiskerivarer": akvatiske organismer, der stammer fra enhver form for fiskeri, eller varer, der er fremstillet heraf
- (11) "udsmid": fangster, der smides ud igen
- (12) ”rekreativt fiskeri”: ikkekommercielt fiskeri, der udnytter havets levende biologiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport
- (13) "FOS-data" (FOS = fartøjsovervågningssystem): data om fiskerfartøjets identifikation og geografiske position samt dato, tidspunkt, kurs og fart, der overføres af satellitsporingsudstyr installeret om bord på fiskerfartøjer til fiskeriovervågningscentret i den pågældende flagmedlemsstat
- (14) "landing": den første losning af enhver mængde fiskerivarer fra et fiskerfartøj til land
- (15) ”omladning”: overførsel af alle eller nogle af de fiskerivarer, der er om bord på et fartøj, til et andet fartøj
- (16) ”chartring”: en aftale, i henhold til hvilken et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag, i en fastlagt periode bortforpagtes til en operatør i en anden medlemsstat eller et tredjeland uden flagskifte
- (17) ”stort pelagisk langlinefartøj”: et pelagisk langlinefartøj med en længde overalt på over 24 m
- (18) ”langliner”: et fiskeredskab bestående af en hovedline, hvorpå der er monteret talrige tavser (forfang), hver forsynet med en krog, af forskellig længde og med forskellig afstand imellem alt efter målar
- (19) ”krog”: et fiskeredskab af bukket ståltråd, tilspidset
- (20) "stang og snøre": en fiskeline til brug for fiskere, der er oprullet på en drejemekanisme (tromle), der anvendes til omvikling af linen.

AFSNIT II

FORVALTNINGS-, TEKNISKE BEVARELSES- OG KONTROLFORANSTALTNINGER

KAPITEL 1

Forvaltningsforanstaltninger

Artikel 6 *Fiskeriindsats*

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers fiskeriindsats svarer til de fiskerimuligheder for middelhavssværdfisk, som medlemsstaten har til rådighed.
2. Det er forbudt at overføre eventuelle ubrugte kvoter.

Artikel 7 *Tildeling af fiskerimuligheder*

1. I overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvender medlemsstaterne gennemsigtige og objektive kriterier, herunder af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, og de bestræber sig endvidere på at fordele de nationale kvoter ligeligt blandt de forskellige fartøjskategorier under hensyntagen til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri og sørge for incitament for EU-fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fangstmetoder med reduceret miljøbelastning.
2. Hver medlemsstat skaber mulighed for bifangster af sværdfisk inden for sin kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af sin fiskeriplan i henhold til artikel 9. En sådan mulighed skal sikre, at alle døde fisk fratrækkes kvoten.

Artikel 8 *Kapacitetsbegrænsninger*

1. I genopretningsplanens løbetid gælder der en kapacitetsbegrænsning for hver redskabstype for fiskerfartøjer. Medlemsstaterne begrænser antallet af fiskerfartøjer for hver redskabstype, som fører deres flag og har tilladelse til at fiske efter middelhavssværdfisk, med en af følgende foranstaltninger, alt efter hvad der resulterer i et lavere antal:
 - (a) det gennemsnitlige årlige antal fartøjer, der har fisket efter, beholdt om bord, omladet, transporteret eller landet middelhavssværdfisk i perioden 2013-2016, eller
 - (b) antallet af fiskerfartøjer, der har fisket efter, beholdt om bord, omladet, transporteret eller landet middelhavssværdfisk i 2016.
2. Medlemsstaterne kan for årene 2018-2019 anvende en tolerance på 5 % på kapacitetsbegrænsningen omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes for at begrænse antallet af fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som har tilladelse til at fiske efter sværdfisk i Middelhavet, senest den 15. februar hvert år.

Artikel 9
Årlige fiskeriplaner

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres fiskeriplaner senest den 1. marts hvert år. Disse planer skal være i overensstemmelse med ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information og skal omfatte detaljerede oplysninger om den kvote for middelhavssværdfisk, der er tildelt efter redskabstype, herunder rekreativt fiskeri, når dette er relevant, og bifangster.
2. Kommissionen indsamler de i stk. 1 omhandlede planer og indarbejder dem i EU's fiskeriplan. Kommissionen sender EU's fiskeriplan til ICCAT's sekretariat senest den 15. marts hvert år.

KAPITEL 2

Tekniske bevarelsesforanstaltninger

AFDELING 1

FANGSTPERIODER

Artikel 10
Fiskeriforbudsperioder

1. Der må i perioden 1. januar til 31. marts hvert år ikke fanges middelhavssværdfisk (hverken som målart eller som bifangst), og sådanne fisk må ikke beholdes om bord, omlades eller landes i den nævnte periode.
2. Til beskyttelse af middelhavssværdfisken gælder forbudsperioden for langlinefartøjer, der fisker efter hvid tun i Middelhavet (*Thunnus alalunga*) fra den 1. oktober til 30. november hvert år.
3. Medlemsstaterne overvåger effekten af forbuddet omhandlet i stk. 1 og 2 og forelægger Kommissionen mindst to måneder og 15 dage før ICCAT's årsmøde hvert år alle relevante oplysninger om de passende kontroller og inspektioner, de har foretaget i det foregående år for at sikre overholdelse af de nævnte stykker. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest to måneder før ICCAT's årsmøde hvert år.

AFDELING 2

BEVARELSESMÆSSIG MINDSTEREFERENCESTØRRELSE, UTILSIGTEDE FANGSTER OG BIFANGSTER

Artikel 11
Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for middelhavssværdfisk

1. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det forbudt at fiske efter, beholde om bord, omlade, lande, transportere, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg fangster og bifangster af sværdfisk, herunder inden for rekreativt fiskeri:

- (a) med en længde på under 100 cm fra underkæbe til haledelingspunktet eller
 - (b) med en levende vægt på under 11,4 kg eller 10,2 kg rensset vægt uden gæller og indvolde.
2. Kun hele sværdfisk uden fjernelse af nogen ydre del eller rensede sværdfisk uden gæller må beholdes om bord, landes, omlades og transporteres under den første transport efter landing.

Artikel 12

Utilsigtede bifangster af sværdfisk under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse

Uanset artikel 11, stk. 1, kan fiskerfartøjer, der fisker målrettet efter sværdfisk, beholde om bord, omlade, overføre, lande, transportere, opbevare, sælge, frembyde eller udbyde til salg utilsigtede fangster af sværdfisk under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, forudsat at disse fangster ikke overstiger 5 % i vægt eller antal fisk af den samlede fangst af sværdfisk for fartøjet.

Artikel 13

Bifangster

1. Bifangsterne af sværdfisk må på intet tidspunkt efter et fiskeri overskride den samlede fangst om bord i vægt eller antal fisk fanget inden for langlinefiskeri.
2. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 må fiskerfartøjer, der ikke fisker målrettet efter sværdfisk, ikke beholde fangster af sværdfisk om bord, som overstiger den grænse for bifangster i vægt eller antal fisk, som medlemsstaterne i deres årlige fiskeriplaner har fastsat for den samlede fangst om bord.
3. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det i rekreativt fiskeri forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én sværdfisk pr. fartøj pr. dag. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre og lette genudsættelsen af sværdfisk, der er fanget levende i rekreativt fiskeri.
4. Hvis den kvote, der er blevet tildelt flagmedlemsstaten, er opbrugt, genudsættes de sværdfisk, der er fanget i live, uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
5. Hvis den kvote, der er tildelt flagmedlemsstaten, er opbrugt, landes døde sværdfisk hele og uforarbejdede og konfiskeres, og der træffes passende opfølgende foranstaltninger. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 21 årligt forelægge oplysninger om mængden af sådanne døde sværdfisk for Kommissionen, som videresender oplysningerne til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 3

FISKEREDSKABERNES TEKNISKE KENDETEGN

Artikel 14

Fiskeredskabernes tekniske kendetegn

1. Det højeste antal kroge, der må sættes eller medføres om bord på fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk i Middelhavet, fastsættes til 2 500 kroge.
2. Som undtagelse fra stk. 1 kan der yderligere anvendes 2 500 afriggede kroge om bord på fiskerfartøjer i forbindelse med ture, der varer længere end to dage.

3. Krogens højde må ikke underskride 7 cm.
4. De pelagiske langliner må ikke være længere end 30 sømil (55,56 km).

KAPITEL 3

Kontrollforanstaltninger

AFDELING 1

FARTØJSREGISTER

Artikel 15

Fiskeritilladelser

1. Medlemsstaterne udsteder tilladelser til fiskeri efter middelhavssværdfisk til fartøjer, der fører deres flag, i henhold til bestemmelserne i forordning (EU) 2017/2403 for:
 - (a) fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk i Middelhavet,
 - (b) fiskerfartøjer, der fanger sværdfisk i Middelhavet som bifangst, og
 - (c) fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri.
2. Medlemsstaterne udsteder en særlig fiskeritilladelse til EU-fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk i Middelhavet ved hjælp af harpuner eller pelagiske langliner.
3. Tilladelsen til at fiske efter, beholde om bord, omlade, transportere, forarbejde eller lande middelhavssværdfisk gælder kun for de EU-fartøjer, der er opført i ICCAT's fartøjsregister i henhold til den procedure, der er fastsat i artikel 16 og 17.
4. De store fiskerfartøjer, der er godkendt af medlemsstaterne, opføres i ICCAT-registret over fiskerfartøjer med en længde overalt på over 20 meter, således at de af ICCAT bemyndiges til at fiske efter, beholde om bord, omlade eller lande tun og tunlignende arter.

Artikel 16

Oplysninger om fartøjer, der har tilladelse til at fiske efter sværdfisk og hvid tun i det indeværende år

1. Medlemsstaterne fremsender hvert år elektronisk til Kommissionen følgende oplysninger i det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information:
 - a) senest den 1. januar oplysninger om de fangstfartøjer, der fører deres flag og har tilladelse til at fange sværdfisk i Middelhavet, herunder som bifangst og i forbindelse med rekreativt fiskeri. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 15. januar hvert år,
 - b) senest den 1. marts oplysninger om de fangstfartøjer, der fører deres flag og har tilladelse til at fange hvid tun i Middelhavet. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 15. marts hvert år.
2. Oplysningerne om fangstfartøjerne omhandlet i stk. 1, litra a) og b), skal omfatte fartøjets navn og nummer i EU-fiskerflåderegistret (CFR), jf. bilag I til

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218¹⁵ om EU-fiskerflåderegistret.

3. Ud over oplysningerne omhandlet i stk. 2 underretter medlemsstaterne senest efter 30 dage Kommissionen om enhver tilføjelse til, fjernelse fra eller ændring af oplysningerne om fangstfartøjer, jf. stk. 1. Kommissionen videregiver senest 45 dage efter datoen for tilføjelsen, fjernelsen eller ændringen disse oplysninger om fangstfartøjerne til ICCAT's sekretariat.
4. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2403 reviderer Kommissionen i løbet af året om nødvendigt oplysningerne om fangstfartøjer omhandlet i stk. 1 ved at stille ajourførte oplysninger til rådighed for ICCAT's sekretariat.

Artikel 17

Videnskabelige oplysninger om de fartøjer, der har tilladelse til at fiske efter middelhavssværdfisk ved hjælp af harpuner eller pelagiske langliner i det foregående år

1. Medlemsstaterne sender senest den 30. juni hvert år elektronisk Kommissionen følgende oplysninger vedrørende fangstfartøjer, der fører deres flag og i det foregående år havde tilladelse til at udøve pelagisk langlinefiskeri eller harpunfiskeri efter middelhavssværdfisk:
 - (a) fartøjets navn (ved manglende navn: registreringsnummeret uden landeinitialer),
 - (b) EU-flåderegisternummer som defineret i bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218
 - (c) ICCAT-registernummeret.
2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger indsendes i det format, der er fastsat i den seneste udgave af ICCAT-retningslinjer for indsendelse af data og oplysninger.
3. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 31. juli hvert år.

AFDELING 2 TILSYN OG OVERVÅGNING

Artikel 18

Fartøjsovervågningsystem

1. De EU-fiskerfartøjer, der er opført i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til at fiske efter sværdfisk i Middelhavet, og tredjelandsfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter middelhavssværdfisk i EU-farvande, med en længde overalt på over 12 m skal have et fuldt funktionsdygtigt udstyr installeret om bord, der gør, at fartøjet automatisk kan lokaliseres og identificeres gennem fartøjsovervågningssystemet (FOS), der automatisk sender positionsdata med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Af kontrollensyn må transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter middelhavssværdfisk, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn.

¹⁵ EUT L 34 af 29.7.2017, s. 9.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres fiskeriovervågningscentre i realtid og i formatet ”https data feed” sender Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.
4. Medlemsstaterne sikrer, at:
 - (a) der mindst hver anden time sendes FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen
 - (b) deres fiskeriovervågningscentre, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i FOS'et, sender de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011, og som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, senest 24 timer efter at de har modtaget dem
 - (c) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
 - (d) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, opfylder kravene i artikel 24, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.
5. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle de meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

Artikel 19
Chartring af EU-fiskerfartøjer

Det er forbudt at chartre EU-fiskerfartøjer til fiskeri efter sværdfisk i Middelhavet.

Artikel 20
Nationale observatørprogrammer i pelagiske langlinefartøjer

1. Hver flagmedlemsstat med en kvote for sværdfisk i Middelhavet indfører et nationalt observatørprogram for pelagiske langlinefartøjer, der fisker efter sværdfisk i Middelhavet i overensstemmelse med denne artikel. Det nationale observatørprogram opfylder de minimumskrav, der er fastsat i bilag I.
2. Hver medlemsstat sikrer, at der er udsendt nationale videnskabelige observatører til mindst 20 % af de pelagiske langlinefartøjer, der fisker efter sværdfisk i Middelhavet. Den procentvise dækning vil blive målt i antal fiskedage, træk eller fangstrejser.
3. For fartøjer med en længde overalt på under 15 m kan en medlemsstat uanset stk. 2 anvende en alternativ metode til videnskabelig overvågning, hvis det som følge af ekstraordinære sikkerhedsmæssige betænkeligheder ikke er muligt at tage en observatør om bord. Den alternative metode skal sikre en dækning, der svarer til den, der er specificeret i stk. 2, og en tilsvarende indsamling af data. Den pågældende medlemsstat forelægger uden unødige forsinkelse Kommissionen en beskrivelse af den alternative metode.
4. Kommissionen sender straks beskrivelsen af den alternative metode, der er omhandlet i stk. 3, til ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik til vurdering. Alternative metoder skal godkendes af ICCAT-Kommissionen på ICCAT's årsmøde, inden de gennemføres.

5. Medlemsstaterne udfærdiger et officielt identitetskort til de nationale observatører.
6. Ud over de videnskabelige observatørers opgaver som fastsat i bilag I sikrer medlemsstaterne, at de videnskabelige observatører vurderer og indberetter følgende data om middelhavssværdfisk:
 - (a) niveauet for udsmid af undermålsarter
 - (b) regionsspecifik størrelse og alder ved modenhed
 - (c) anvendelse af levesteder med henblik på sammenligning af tilgængeligheden af sværdfisk for forskellige fiskerier, herunder sammenligninger mellem traditionelle og mesopelagiske langliner
 - (d) virkningen af mesopelagisk langlinefiskeri i forhold til fangstsammensætningen, kommerciel fangst pr. indsatsenhed (CPUE), fangstens størrelsesfordeling og
 - (e) det månedlige skøn over andelen af gydefisk og rekrutter i fangsterne.
7. Medlemsstaterne sender senest den 30. juni hvert år oplysningerne som indsamlet inden for rammerne af deres nationale videnskabelige observatørprogrammer for det foregående år til Kommissionen. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 31. juli hvert år.

AFDELING 3

KONTROL AF FANGSTER

Artikel 21

Registrering og rapportering af fangster

1. Føreren af et fartøj, som har tilladelse til fangst af sværdfisk i Middelhavet, fører en fiskerilogbog i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i bilag II, og fremlægger logbogsoplysningerne for flagmedlemsstaten.
2. Med forbehold af de rapporteringsforpligtelser for medlemsstaterne, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1224/2009, sender medlemsstaterne Kommissionen kvartalsrapporter for alle fangster af middelhavssværdfisk fra autoriserede fartøjer, som fører deres flag. De kvartalsvise rapporter indsendes senest 15 dage efter udgangen af hvert kvartal (dvs. den 15. april, den 15. juli og den 15. oktober hvert år og den 15. januar det følgende år). Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober hvert år og den 30. januar det følgende år.
3. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, fremsender medlemsstaterne senest den 30. juni hvert år følgende oplysninger om EU's fiskerifartøjer, som havde tilladelse til at udøve pelagisk langlinefiskeri eller harpunfiskeri efter sværdfisk i Middelhavet i det foregående år, til Kommissionen:
 - (a) oplysninger om fiskeriet baseret på en stikprøve eller på hele flåden, herunder:
 - i) fartøjets fiskeperiode(r) og samlede antal fiskedage om året angivet for hver målart og hvert område
 - ii) de geografiske områder opdelt på statistiske ICCAT-rektangler, hvor fartøjet fiskede, og angivet for hver målart og hvert område
 - iii) fartøjstype angivet for hver målart og hvert område

- iv) antal kroge, som fartøjet har anvendt, angivet for hver målart og hvert område
 - v) antal langliner, som fartøjet har anvendt, angivet for hver målart og hvert område
 - vi) samlet længde for alle langliner, som fartøjet har anvendt, angivet for hver målart og hvert område
- (b) data om fangsterne opdelt i så små periode- og områdeinddelinger som muligt:
- i) fangstmængder og, hvis det er muligt, fangsternes alderssammensætning
 - ii) fangster og fangstsammensætning pr. fartøj
 - iii) fiskeriindsats (gennemsnitligt antal fiskedage pr. fartøj, gennemsnitligt antal kroge pr. fartøj, gennemsnitligt antal langliner pr. fartøj, gennemsnitlig samlet langlinelængde pr. fartøj).
4. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 31. juli hvert år.
5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, indsendes i det format, der er fastsat i seneste udgave af ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og oplysninger.

Artikel 22

Oplysninger om opbrugt kvote og forbud mod fiskeri

1. Med forbehold af artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat straks Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabstype, skønnes at have nået 80 %.
2. Når de akkumulerede fangster af sværdfisk i Middelhavet har nået 80 %-grænsen af den nationale kvote, sender flagmedlemsstaterne ugentligt fangstoplysninger til Kommissionen.

AFDELING 4

LANDINGER OG OMLADNINGER

Artikel 23

Udpegede havne

1. Fangster af middelhavssværdfisk, herunder bifangster og middelhavssværdfisk fanget inden for rammerne af rekreativt fiskeri uden mærkning påsat hvert stykke som omhandlet i artikel 30, må kun landes i en udpeget havn.
2. Hver medlemsstat udpeger de havne, hvor landingerne i henhold til stk. 1 skal finde sted, og skal angive de tilladte landings- og omladningstidspunkter og -steder samt de gældende inspektions- og overvågningsprocedurer i disse havne.
3. Medlemsstaterne fremlægger senest den 15. februar hvert år en liste over udpegede havne for Kommissionen. Senest den 1. marts hvert år videresender Kommissionen disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 24
Forhåndsmeddelelse

1. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 m eller derover, som er opført i det i nærværende forordnings artikel 16 omhandlede fartøjsregister. Den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009, sendes til medlemsstatens kompetente myndighed (herunder flagmedlemsstaten) eller til den CPC, hvis havne- eller landingsfaciliteter der agtes benyttet.
2. Førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som er opført i det i artikel 16 omhandlede fartøjsregister, meddeler desuden mindst fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, følgende:
 - (a) forventet ankomsttidspunkt
 - (b) skønnet mængde middelhavssværdfisk om bord og
 - (c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget.
3. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, der er indgivet i det pågældende år.

Artikel 25
Omladninger

1. Omladninger på havet foretaget af EU-fiskerfartøjer med middelhavssværdfisk om bord er under alle omstændigheder forbudt.
2. Med forbehold af artikel 51, 52, 54 og 57 i forordning (EU) 2017/2107 må fiskerfartøjer kun omlade fangster af middelhavssværdfisk i udpegede havne.

AFDELING 5
INSPEKTIONER

Artikel 26
Årlige inspektionsplaner

1. Senest den 31. januar hvert år sender medlemsstaterne deres årlige inspektionsplaner til Kommissionen. Inspektionsplanerne opstilles i overensstemmelse med:
 - (a) de mål, prioriteringer og procedurer samt benchmarks for inspektionsaktiviteterne, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/17¹⁶ og
 - (b) det nationale kontrolhandlingsprogram for sværdfisk i Middelhavet, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Kommissionen samler de nationale inspektionsplaner og integrerer dem i EU's inspektionsplan. Kommissionen sender denne plan sammen med de planer, der er omhandlet i artikel 9, til ICCAT's sekretariat med henblik på ICCAT's godkendelse.

¹⁶ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/17 af 5. januar 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/156/EU om et specifikt kontrol- og inspektionsprogram for fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, sværdfisk i Middelhavet og sardin og ansjos i den nordlige del af Adriaterhavet (EUT L 4 af af 9.1.2018, s. 20).

Artikel 27

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. De fælles internationale inspektionsopgaver skal udføres i henhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion ("ICCAT-ordningen") som fastsat i bilag III.
2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter sværdfisk i Middelhavet, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.
3. Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 50 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter sværdfisk i Middelhavet, skal den pågældende medlemsstat udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på havet i Middelhavet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til Middelhavet.
4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne koordinerer overvågnings- og inspektionsarbejdet for EU. Kommissionen kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer, med henblik på at EU kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter middelhavssværdfisk, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.
5. Medlemsstaterne giver senest den 1. december hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for EU's deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat senest den 1. januar hvert år.

Artikel 28

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

1. Hver flagmedlemsstat træffer foranstaltninger i henhold til denne artikels stk. 2, hvis et fartøj, der fører dens flag, har overtrådt bestemmelserne i denne forordning.
2. Hver flagmedlemsstat sørger for, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne.

KAPITEL 4

Rekreativt fiskeri

Artikel 29

Forvaltningsforanstaltninger

1. Hver medlemsstat skaber mulighed for en kvote for rekreativt fiskeri indeholdt i den nationale kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med

fremsendelsen af sin fiskeriplan i henhold til artikel 9. En sådan mulighed skal sikre, at alle døde fisk fratrækkes kvoten.

2. Ved rekreativt fiskeri er det forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én sværdfisk pr. fartøj pr. dag.
3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at sværdfisk, der fanges levende ved rekreativt fiskeri, genudsættes.
4. Det er forbudt at sælge og markedsføre middelhavssværdfisk, der er fanget ved rekreativt fiskeri.

Artikel 30 *Kontrolforanstaltninger*

1. Rekreativt fiskeri efter middelhavssværdfisk skal foregå med ”stang og snøre”-fartøjer.
2. Oplysningerne om de tilladte rekreative fartøjer, der sendes til ICCAT's sekretariat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, litra a), omfatter følgende:
 - a) fartøjets navn (ved manglende navn: registreringsnummeret uden landeinitialer),
 - b) EU-flåderegisternummer som defineret i bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218
 - c) fartøjets tidligere navn, hvis det er relevant
 - d) fartøjets længde overalt
 - e) navn og adresse på fartøjets ejer/ejere og operatør/operatører.
3. Fangstoplysningerne, herunder rund vægt og længde på hver enkelt fanget middelhavssværdfisk, der er beholdt om bord og landet i forbindelse med rekreativt fiskeri, skal registreres og rapporteres i overensstemmelse med artikel 21.
4. De middelhavssværdfisk, der landes, skal være hele eller uden gæller og rensset, og landingen skal foregå i en udpeget havn i henhold til artikel 23 eller have et påsat mærke på hvert stykke. Hvert mærke skal have et unikt landespecifikt nummer og være sikret mod manipulation.
5. Medlemsstaterne udvikler et mærkningsprogram i henhold til denne forordning og anfører specifikationerne for dette program i de årlige fiskeriplaner som omtalt i artikel 9 i denne forordning.
6. Medlemsstaterne tillader udelukkende brugen af mærker, når de akkumulerede fangstmængder holder sig inden for deres tildelte kvote.
7. Medlemsstaterne sender en årsrapport om gennemførelsen af mærkningsprogrammet til Kommissionen hvert år to måneder og 15 dage forud for ICCAT's årsmøde. Kommissionen indsamler oplysningerne fra medlemsstaterne og sender dem hvert år til ICCAT's sekretariat senest to måneder før ICCAT's årsmøde.

AFSNIT III AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31 Årsrapport

1. Senest den 15. september hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen en årsrapport for det foregående kalenderår om forordningens gennemførelse og eventuelle andre relevante oplysninger.
2. Årsrapporten skal indeholde oplysninger om de skridt, der er taget til at forebygge bifangster og reducere udsmid af undermålsmiddelhavssværdfisk og om eventuel relevant forskning på dette område.
3. Kommissionen samler de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 1 og 2, og videresender dem til ICCAT's sekretariat senest den 15. oktober hvert år.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere krav til formatet for den årsrapport, der er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 36.

Artikel 32 Evaluering

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2025 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af genopretningsplanen for sværdfisk i Middelhavet i henhold til denne forordning.

Artikel 33 Finansiering

Med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 anses den flerårige genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet for at være en flerårig plan i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 34 Procedure for ændringer

1. Hvis det er nødvendigt med henblik på gennemførelse i EU-retten af ændringer af eller tilføjelser til de gældende ICCAT-henstillinger, som bliver bindende for Unionen, og for så vidt som ændringer af EU-retten ikke går videre end ICCAT-henstillingerne, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at ændre:
 - (a) fristerne for indberetning af oplysninger som fastsat i artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 10, stk. 3, artikel 16, stk. 1 og 3, artikel 21, stk. 2 og 3, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 3, artikel 26, stk. 1, artikel 27, stk. 5, og artikel 31, stk. 1 og 3
 - (b) forbudsperioder i henhold til artikel 10, stk. 1 og 2
 - (c) den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse som fastsat i artikel 11, stk. 1
 - (d) de tolerancetærskler, der er omhandlet i artikel 12 og 13
 - (e) de tekniske specifikationer for fiskeredskabet i artikel 14, stk. 1 til 4

- (f) procentdelen for den opbrugte kvote i henhold til artikel 22, stk. 1 og 2,
 - (g) oplysninger om fangstfartøjerne omhandlet i artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 1, artikel 21, stk. 1, 2, 3 og 4, og artikel 23, stk. 3, og
 - (h) bilag I, II og III til denne forordning.
2. Eventuelle ændringer, som vedtages i henhold til stk. 1, skal være strengt begrænset til gennemførelsen i EU-retten af ændringer og/eller tilføjelser til den pågældende ICCAT-henstilling.

Artikel 35

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 34, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 34 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 34 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 37
Ændring af forordning (EU) 2017/2107

I forordning (EU) 2017/2107 udgår artikel 20 til 26.

Artikel 38
Ændring af forordning (EF) nr. 1967/2006

I bilag II til forordning (EF) nr. 1967/2006 erstattes punkt 6, stk. 2, af følgende:

- "2. 2 500 kroge, når fartøjet fisker efter sværdfisk (*Xiphias gladius*), hvis den nævnte art udgør mindst 70 % af fangsten i levende vægt efter sortering."

Artikel 39

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand